

- 32 Quæ communis, ac tenenda sententia ita procedit, ut si casus daretur, abnepos, aut ulterior descendens succederet per repræsentationem cum patruo magno testatoris filio, cæteris ascendentibus de medio sublati. Greg. Lop. ubi sup. Matienz. in l. 1. gloss. 4. num. 14. tit. 8. lib. 5. Recop.
- 33 Utrum repræsentationis gaudeant privilegio filii legitimati Principis rescriptio adoptivi, & naturales, inquit Salced. d. l. 2. cap. 8. cum seqq. Sed quoad successione fideicommissi, de quo agimus, adoptivos omnino extraneos à sanguine testatoris repellendos esse probatur ex l. Fideicommissum 76. de condit. & demonstrat. l. Si ita 51. in fin. de legat. 2.
- 34 In ascendentibus nullum est repræsentationis beneficium, sed proximior defuncto insolidum admittitur, l. 4. tit. 13. p. 6. authent. de hered. ab intest. venient. §. Si igitur. Greg. Lop. in d. l. 4. gloss. 4. in fin. Ant. Gom. in l. 6. Taur. n. 6. ubi rationem reddit duplicem. Castill. d. cap. 19. n. 54. Salced. fusè probans supra, lib. 2. cap. 19. à num. 6.

Verf. Decimo apparet ferè.

35 Monemur, ut quoties de succedendo per repræsentationem controvertitur, voluntatem testatoris sedulo observemus, à qua pendet repræsentationis beneficium. Vide laudatos supra, num. 21. & quæ prænotavimus ibi.

Ibi: Atque item an illud sit verum.

36 Tradiderat D. Covar. initio hujus versiculi, quod ut repræsentationis privilegium competat ad succedendum, necessariò desideratur testatorem fuisse ex ascendentibus patruum, amitam, aut materteram ejus, qui per repræsentationem cum proximior admitti contendit. Deinde subjungit, quod oportet disquirere, an verum habeat quod fertur de proximitate ultimi possessoris ad succedendum in fideicommissis familiæ relicti.

37 Quod quidem non abs re Sapientissimus Præsul animadvertit, ac monet; nam admittit opinione, de qua supra num. 2. quæ tenet, non ex persona testatoris, sed ultimi possessoris proximitatem judicandam esse, consequens est, ut ex eadem reguletur descendencia, & gradus ad repræsentationem. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 7. num. 7. Unde evenire potest, ut licet litigans non sit ex descendentibus testatoris, nec nepos ex fratre, per repræsentationem cum patruo succedat, modo ab ultimo possessore descendat, vel si nepos ex fratre, aut sorore ipsius: quod facile, ac sæpe contingere solet. Ponamus Scium vocasse fratrem ad successionem, primo qui decessit filio, ac nepote ex alio superstitibus: hic quoad testatorem collateralis est, quoad ultimum possessorem descendens D. Covar. repræsentationis non gaudebit beneficio, cum non sit ex liberis testatoris nec illi ex latere in primo gradu conjunctus: quod fecus erit juxta oppositam opinionem respicientem ad personam ultimi possessoris, & juxta illam necesse non est, quod testator ascendens sit litigantis patruus, avunculus, amita, aut matertera, ut per repræsentationem succedere valeat, licet aliud D. Covar. nos docuerit, qui ex propria sententia loquitur, quam tenuit supra num. 3. verf. Secunda conclusio. Hæc deduximus ex traditis per Molin. d. cap. 7. n. 7. & 8.

& per Molin. de just. & jur tract. 2. disp. 627. num. 9.

Ad Num. 6.

38 Inter cæteras quæstiones, quæ acrius mentes Juris Interpretum contorquere solent, illa caput effert patruo & nepote, dum inquiritur quis eorum præponatur, alterum excludens à fideicommissio jure primogenii familiæ relicto ut bona in illa perpetuò indivisibilia persistant: qua differunt plurimi, quos recensui Castill. controvers. lib. 3. cap. 19. num. 104. Nepotis partes cum D. Covar. tuentur Molin. d. lib. 3. cap. 6. n. 3. Tiraq. de jur. primogenit. quest. 40. num. 12. Fachin. controvers. lib. 6. cap. 2. Amat. variar. resol. 1. num. 53. Mangil. de impud. cap. 77. Ant. Gom. in l. 40. Taur. n. 65. Guttier. Practicar. lib. 3. quest. 67. n. 2. Thefaur. forens. quest. 35. Pichard. in princ. Inst. de heredit. qua ab intest. defert. §. 3. de repræsent. in Hisp. primog. n. 18. Cancr. variar. part. 3. cap. 21. à n. 289. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 626. num. 14. Gratian. disceptat. cap. 456. à princ. Peregrin. de fideicommiss. art. 21. n. 16. Mantia. de conjectur. lib. 8. tit. 10. num. 9. Cevall. commun. cont. comm. quest. 197. à num. 3. Azeved. in l. 5. num. 1. tit. 7. lib. 5. Recop. & apud ipsos plurimi, & apud Salced. lib. 2. cap. 3. num. 1.

39 Ex quibus tam Jure communi, quàm Regio nostro causa nepotis prior habetur, ut magis communiter tenent Scribentes, testante Castill. d. cap. 19. num. 104. in fin. ac ferè ubique gentium ita servatur. Molin. ubi proximè: & in Hispania talis viget consuetudo. Avendann. in l. 40. Taur. gloss. 5. num. 9. Addit. ad Mol. ubi sup.

Verf. Nec tamen olim.

40 Pro patruo adversus nepotem, & proximam conclusionem certant Cost. tract. de success. patr. & nepot. part. 2. ubi latissime disputat, Spin. de testam. gloss. 19. n. 62. Valasc. de jur. emphyteut. q. 50. n. 20. Duran. de art. testand. tit. 3. caut. 8. Salced. de repræsent. lib. 2. cap. 3. n. 3. etfi limitet cum nepos ante patrum nanciscitur, quod contingit, ut ipse inquit. Alios pro hac ratione præter Salcedum ibi, n. 2. laudat Tiraq. d. q. 40. num. 15. & Cevall. ubi proximè, & num. 1. & 2.

41 Sunt prætereà qui diversis distinctionibus inventis, ad amicitiam pugnantem sententias reducere quorum meminit Salced. eod. cap. 3. num. 3. Sed indistinctè prior est amplectenda.

Ibi: Præsertim quod And. Tiraq.

42 Plures ex neotericis de hac quæstione agentes recenset Castill. d. cap. 19. præcipuè Enman. Cost. tract. de patr. & nepot. Ant. Gom. in l. 40. Tauri. n. 65. Salced. d. cap. 3. Avendann. in l. 40. Tauri. gloss. 5. cum seqq. Afflic. in rubric. de success. feud. Gamma decis. 308. Fufar. de substitut. q. 485. ex n. 1. & alii ex prælaudatis nuper, n. 38.

Verf. Ipse verò, seclusa etiam lege.

43 Pro nepote D. Covar. resolvit, amplexus opinionem frequentius receptam, cui adherent recensiti supra n. 38. Sed inter illos controvertitur, an nepos patruum repellat per repræsentationem, substitu-

substitutionem, aut transmissionem: de quo Molin. d. disp. 626. n. 14. Pichard. ubi supra n. 18. Molin. d. cap. 6. n. 36. & ibi Addition.

Verf. Etenim qui primogenitum.

44 Varias pro nepote rationes expendunt qui hac de re disputationi operam dederunt: at hanc sequitur, ac laudibus extollit Castill. controvers. lib. 3. cap. 19. n. 106. & 107. ubi ait, quod usque ad tempora nostra Præsidis latuit vera & genuina ratio decidendi ad l. 40. Tauri, quæ hic redditur, de qua Molin. d. cap. 6. à n. 29. Guttier. Practic. lib. 3. q. 66. n. 17. & q. 67. n. 20. Avendann. in d. lege regia. gloss. 1. n. 15. & gloss. 16. n. 2. & alii apud Addit. ad Molin. ubi proximè. Ex quibus deducitur, quod statim ac nascitur qui ad primogenium vocatur, lineam constituit, cui posterisque suis jus quærit, ut eo gradu, & ordine succedat, quo ipse, si viveret, post se succedere; ideo dum ista linea persistit, alii locus non dabitur, nec per obitum primò occupantis lineam jus ejus posteritati quæsitum expirat, imò quisque primogenitus ex illa, ut vocatus à testatore, debet admitti, si sit ex liberis, five ex transversalibus ultimi possessoris, sicut Taurina constitutione deciditur.

Verf. Prima Taurina legis pars.

45 Quam pro ignaris nostri Hispani idiomatis ita in Latinum vertit Anton. Gomezius: In successione majoratus etiam si major natu filius ex vivis decedat, eo vivente, qui majoratum tenet, aut illo, ad quem pertinet, si ejusmodi major natu filium, nepotem, aliumve descendentem reliquerit legitimum, hi suo ordine præferantur filio secundo ejus, qui majoratum tenet, aut illius, ad quem pertinebat.

46 Pro cujus legis enucleatione consulendi Ant. Gom. & Avendann. eam ex professo interpretantes, necnon Matienz. in l. 5. tit. 7. lib. 5. Recopilat. quæ est eadem cum Taurina, ubi & Azeved. Guttier. sup. d. quest. 66. & 67. Molin. d. cap. 6. num. 29. cum seqq. Castill. controvers. lib. 3. cap. 19. à num. 86. Pichard. in princ. Inst. de hered. que ab intest. defert. §. de repræsentat. in Hispanor. primog. Salced. de repræsentat. lib. 2. cap. 29. ex num. 12. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 626. à num. 12. Videas legem ultimam, tit. 7. lib. 5. Recopilat. qua Taurina constitutio declaratur, de qua inferius.

47 Duplex casus distinguitur. Primus, cum institutor, seu possessor majoratus duos, aut plures filios habens obiit: deinde primogenitus, qui successit, fato cedit, filio, aut alio descendente relicto: hic proculdubio ex lege 2. tit. 15. p. 2. & nostra Taurina patruum excludit. Molin. d. cap. 6. in princip. & omnes.

48 Secundus est casus (de quo ardua de jure communi controversia vertebatur,) si vivo majoratus possessore primogenitus obierit, relicto filio, & fratre secundogenito: & huic ille nepos præponatur in successione, ex lege 40. Tauri sic expressè disponente, ut observant Molin. d. cap. 6. num. 30. Ant. Gom. in d. l. 40. Tauri. num. 65. verf. Sextò, & quidem Matienz. in d. l. 5. Recop. gloss. 1. num. 1. & 2. Cevall. commun. cont. comm. quest. 762. num. 180. Fachin. controvers. lib. 6. cap. 2. in fin. Guttier. d. lib. 3. quest. 67. num. 22. Mier. de majorat. part. 2. quest. 6. num. 19. Pichard. ubi D. de Faria Covar. Enucl.

proximè, num. 18. Salced. de repræsentat. lib. 2. cap. 30. num. 15. & alii laudati pronuper, & supra, num. 38.

49 Hoc verò jus repræsentationis in regni successione adversus legem 2. tit. 15. p. 2. à parente editam, violavit D. Sancius IV. nam electis nepotibus ex Ferdinando primogenito de la Cerda, Infantibus vulgò nuncupatis, qui vivente Ildesonso patre decesserat, regnum usurpavit, quod suæ posteritati reliquit, sicut prænotatur supra, cap. 1. num. 79.

Ad Num. 7.

50 Lex Regia Tauri repræsentationis beneficium induxit, etiam si patruus nepote major ætate sit, quod supponunt omnes recensiti supra, n. 38. & 46. præsertim qui docent, nepotem ex filio fratris, vel ulteriorem, evenire si posset, patruo magno præferendum. Pat. Molin. supra, num. 12. verf. Ex his profectò, Matienz. in d. l. 5. gloss. 3. nu. 3. quis enim vidit quod nepos major natu, quàm magnus patruus existat. Alioqui si Taurina decisio restringeretur ad casum, quo nepos ætate major patruo foret, inanis redderetur, vel quasi, quia rarò contingit: Salced. lib. 3. cap. 3. in fin. nec jura adaptantur ad insolita, sed ad ea quæ frequenter eveniunt, l. Nam ad ea 5. de legib. Non tamen otiose id D. Covar. advertit ad nostræ legis declarationem, quia in quæstione patrum, & nepotis quidam distinxere, an patruus sit major natu nepote, vel è contra. Salced. ubi proximè, Cevall. ex Bald. supra, num. 125. Costa de patr. & nepot. pag. 50.

Ibi: Nam ubi nepos ex filio.

51 Quoties nepotem ante patruum nasci contigerit, ille præfertur de jure communi ex omnium ferè sententia, ut videre est apud proximè laudatos, ac Matienz. in d. l. 5. Recopil. gloss. 3. num. 3.

Verf. Tertio ex eadem ratione.

52 Quanquam primogenii author expressim vocet primogenitum, proximiorum, vel natu majorem, locus tamen fiet repræsentationi ex lege nostra Tauri; nam illa clausula juxta ipsam civiliter, & regionis consuetudinem accipi debet. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 8. num. 11. verf. hæc autem, & num. 19. Guttier. sup. quest. 67. num. 18. & 23. Salced. lib. 3. cap. 11. num. 34. P. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 629. num. 3. & 5. Castill. controvers. lib. 3. cap. 19. Mier. sup. part. 2. quest. 9. num. 23. Matienz. in dict. l. 5. Recop. gloss. 1. num. 4. & 6. Addit. ad Molin. sup. d. num. 11. ubi plures, necnon apud Salcedum, & Castillum, qui ait in Hispanorum primogeniis quoad praxim hoc disputationi non subjici, maxime post legem ultimam, tit. 7. lib. 5. Recopil. licet aliàs fuerit de jure communi, & regio controversum, ut videre est apud Amat. variar. resol. 1. Cevall. dict. quest. 762. num. 173. cum seqq. Fufar. de substitut. quest. 485. Mantia. de conjectur. lib. 8. tit. 21. Valenz. conf. 23. à num. 169. Gratian. disceptat. cap. 419. Guttier. & alios ex præcitatis.

Ad Num. 8.

53 Eadem Tauri constitutio regia ampliatur, ut locum obtineat etsi filia primogeniti prædefuncti, vivente

vivente possessore, cum masculo secundogenito patruo suo concurrat, nam illa venit in majoratus successione præferenda, cum in majoratibus linea primò attendatur, secundò gradus, tertio sexus, & ultimò ætas. Molin. de primog. lib. 3. cap. 4. num. 13. & 14. Salced. sup. lib. 3. cap. 6. num. 2. & 4. ideo propter lineæ primogeniti præcedentiam fœmina masculo antepositur. Molin. d. lib. 3. cap. 8. num. 8. Castill. dict. cap. 19. ex num. 146. Pat. Molin. sup. disp. 629. num. 2. Salced. lib. 1. cap. 12. num. 17. Matienz. in l. 5. gloss. 1. num. 5. tit. 7. lib. 5. Recopil. Avendann. in l. 40. Tauri, gloss. 9. num. 2.

Idem juris est de primogeniti nepte, aut pronepre, si fortè eveniret, ut cum patruo magno super successione contendat. Matienz. ubi proximè, Azeved. in l. 5. num. 1. & 4. tit. 7. lib. 5. Recop.

Ad Num. 9.

54 Non ambigitur, repræsentationem ex lege Taurina admitti, etsi filium primogenitum ad majoratum institutor vocaverit, ut videre est apud recensos supra num. 46. de quo nunc regiam constitutionem jam memoratam habemus in fin. tit. 7. lib. 5. Recopil. quæ hujusmodi quæstionum ansam radicibus amputavit, flatus semper repræsentationem esse admittendam, nisi expressis verbis sublata in institutionis instrumento reperitur. In majoratibus, qui à coacta munificentia Regis Henrici II. processerunt, repræsentationem excludi probat Salced. lib. 3. cap. 14. per tot. contra Molin. de primog. lib. 3. cap. 7. num. 11. vers. Sexta conclusio, Castill. d. cap. 19. num. 270. Pat. Molin. sup. disp. 626. num. 13. à quibus non recederem in judicando, & consulendo.

Verf. Sextò Regia lex.

55 Quæ de primogenito tradita sunt, pariter procedunt in secundo, vel tertio genito, etiam si nunquam primum successione gradum obtinuerint, nam sufficit spes remota, ac possibilitas succedendi aliquando, ut locus repræsentationi fiat. V. g. si majoratus possessor Joannem, Antonium, ac Ludovicum filios procrearet, & Antonius, filio suscepto est conjuge, morti cederet, deinceps Joannes absque liberis, & tandem pater primogenii possessor: tunc quidem nepos ex Antonio patruum Ludovicum excludet. Pichard. in princ. Inst. de heredit. qua ab intest. deser. §. 3. de repræsent. in Hisp. primog. num. 31. Matienz. in d. l. 5. Recop. gloss. 1. num. 7. Molin. sup. lib. 3. cap. 7. num. 4. ibi: Secus autem si pater aliquo tempore jus primogenituræ, saltem in spe, & possibilitate habuerit, Cujus resolutionis rationem habes supra, num. 44. Adde Cancr. variar. p. 3. cap. 21. num. 292. cum seqq.

56 Idem observandum etsi vivo ipso majoratus fundatore, casus contigerit, ex traditis per Salced. lib. 2. cap. 4. & Azeved. in l. 5. num. 3. vers. Aunque sus padres, tit. 7. lib. 5. Recop. Aur si nondum instituto majoratu mors secundogenitum, prole relicta, præveniret, l. fin. tit. 7. lib. 5. Recop. Salced. lib. 2. cap. 5. à num. 6. Et quanquam de primogenito loquatur, ex rationis identitate idem de secundo, aut tertio genito dicendum videtur.

Verf. Septimò ex his ipse.

58 Quotiescunque constat, bona indivisa jure primogenii deferri, etsi lateat quibus clausulis facta sit

institutio, servari debent quæ de repræsentatione hucusque præmissimus ex l. 40. Tauri, Matienz. in d. l. 5. Recop. gloss. 1. num. 8. Salced. de repræsentat. lib. 3. cap. 4. ex num. 19. Castill. d. cap. 19. n. 260. Avend. in d. l. 40. Tauri, gloss. 2. num. 7. Licet enim de majoratus origine non appareat, præsumitur tamen juxta leges, & consuetudinem Hispaniæ institutus, nec interest quoad repræsentationem, an ab ultima voluntate, aut contractu proveniat. Castill. num. 257. Salced. num. 18. Molin. lib. 3. cap. 7. num. 14.

Verf. Octavò hujus regia legis.

Hic prior intellectus ad regiam constitutionem 59 proprius est ac genuinus, ut scilicet nepos patruo præponatur, quanquam primogenitus illius pater, vivo possessore, aut eo, ad quem de jure majoratus spectat, è vita migraverit. Matienz. in d. l. 5. Recop. gloss. 3. num. 2.

60 Circa clausulam illam, En vida del tenedor del mayorazgo, ò de aquel aquien pertenece, observare oportet, primogenii successione deferri, defuncto possessore legitimo, aut successore, quanquam hic bona non teneat, & ab alio non jure detineantur; nec enim detentatoris persona inficitur, ut sit successioni locus, sed veri domini, etiam bonis majoratus privati; ideo verba illa adjiciuntur, de aquel aquien pertenece: & dum dicitur, del tenedor del mayorazgo, de legitimo, & vero successore intelligitur, non de intruso, aut injusto detentatore.

Ibi: Secundo potest constitui.

61 Hunc posteriorem intellectum, qui legi potest accommodari, refert, ac probat Matienz. ubi proximè, num. 3. Et hæc de repræsentatione in descendentibus.

Verf. Sequitur secunda Taurina legis pars.

62 Quam ita Latine legit Ant. Gom. in principio commentarii ad illam: Quod non solum præcipimus, ut servetur, & fiat in successione majoratus erga ascendentes, verum etiam erga transversales: sicut filius, & ejus descendentes legitimi suo ordine repræsentent personam parentum, etiam si parentes non successerint in prædictis majoratibus.

Ad Num. 10.

63 Cognati trifariam transversales possunt appellari. Quidam sunt transversales quoad institutorem majoratus, & descendentes ab ultimo possessore. V. g. si primò vocatus frater sit, vel alius collateralis ipsius fundatoris; nam qui per lineam rectam à vocato illo procedunt, respectu authoris dicuntur transversales, etsi ab ultimo possessore descendant. Alii è contra sunt collaterales ultimi possessoris, ac descendentes respectu institutoris: & contingit quoties ad majoratum author liberos suos vocat, & finita lineâ primogeniti, successio transit ad aliam secundogeniti. Alii denique sunt omninò transversales, qui nec ab institutore, nec ab ultimo possessore descendant: quod accidit si quis primogenium instituat in fratre, & alterum post illum vocet, tunc si ultimus possessor ex linea primò vocati moriatur absque liberis, qui ex secunda linea successerit, tam institutori, quam possessori transversalis existit. Adde Matienz. in l. 5. gloss. 4. num. 2. tit. 7. lib. 5. Recop.

Quoad

64 Quoad primam transversalium speciem repræsentationem expressim induxit regia nostra Taurina constitutio usque in infinitum, licet jure communi ad primum gradum restringeretur in collateralibus, habita consideratione ad personam ultimi possessoris, à quo immediatè bona percipit succellor.

65 Quoad secundam, simili modo ex lege Tauri repræsentatio observatur, quod à jure communi non discrepat, siquidem in ascendentium successione liberis in infinitum repræsentationis beneficium concedebatur, ut dixi supra, num. 31. nec in majoratibus ultimo possessori succeditur, sed fundatori. Molin. de primog. lib. 1. cap. 8. num. 2. Sorlozan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 16. num. 19. l. Coheredi 41. §. Cum filie, de vulgar.

66 Quoad tertiam speciem transversalium inter nosstrates controversi solet, an per repræsentationem successio majoratum deferatur ex lege quadragesima Tauri. Inficiantur aliqui non modicæ authoritatis, ut Greg. Lop. & Ant. Gom. quos refert Salced. de repræsentat. lib. 2. cap. 29. num. 34. & Azeved. in l. 5. num. 2. tit. 7. lib. 5. Recop. Sed affirmativam cum nostro Præsule tuerent Molin. de primogen. lib. 3. cap. 7. num. 10. Matienz. in d. l. 5. Recop. gloss. 4. num. 4. Azeved. ibi. num. 2. in fin. Guttier. practicar. lib. 3. quest. 66. num. 13. ubi disputat, Humada in l. 2. gloss. 17. n. 7. & gloss. 18. num. 2. tit. 15. p. 2. Pat. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 627. num. 9. Costa de patr. & nepot. part. 2. à num. 29. & part. 3. num. 59. Castill. controverf. lib. 3. cap. 19. num. 90. & 91. qui late probat ex pluribus, in hujusmodi transversalibus repræsentationem in infinitum procedere.

67 Ille casus in difficili est, an ea repræsentatio locum in transversalibus istis obtineat, si quis ex vocatis obierit, filio relicto, cum nunquam primum gradum successione tenuerit, juxta exemplum supra positum, num. 56. qua in specie quoad transversales non admitti repræsentationem, ut nepos patruum excludat, placuit Pichard. in princ. Inst. de heredit. que ab intest. deser. §. 3. de repræsentat. num. 31. vers. Secus autem. Ceval. com. cont. comun. quest. 762. num. 128. 182. cum seqq.

68 Verùm ea sententia dubia redditur ex eo quod lex Taurina omninò transversales descendentes quoad repræsentationem adæquavit, ut præter alios observat Molin. d. cap. 7. num. 10. Cum igitur in casu proposito descendentes per repræsentationem succedat, ut ipse tenet Pichardus, & cum C. Covar. prænotavimus supra, num. 56. qua ratione aliud de transversalibus respondendum?

Verf. Hanc verò sententiam.

69 Adde laudatos supra, num. 66. præsertim utrumque Molinam, Castillum, Guttierrez, & Costam, qui illam suam opinionem pluribus tuerentur fundamentis, ex quibus tenendum est, quod apud nos in omni majoratus successione etiam inter transversales repræsentatio debet admitti, ita ut semper filius præmortui primogeniti loco parentis subrogatus patruum secundogenitum repellat, nisi aliud expresserit institutor, sicut ex mox dicendis apparebit.

Verf. Sed & primus.

70 De repræsentatione, ac successione transversa-

lium in Hispania quoad primogenia, pluribus egerunt recenseri per Addit. ad Molin. de primog. lib. 3. cap. 7. sub num. 10. & 11. & per me supra, numero 46.

Verf. Tertia Taurina legis pars.

71 Prosequitur Antonii Gomezii versio ibi: Nisi aliud fuerit constitutum per illum, qui majoratum instituit, aut ordinavit; nam in ejusmodi casu præsumimus, ut voluntas institutoris servetur.

72 Ad cujus clausulæ explanationem anno 1615. sub Rege Philippo III. condita est lex ultima, tit. 7. lib. 5. Recop. qua cavetur, ne repræsentatio in majoratum successione excludatur, nisi expressim id disposuerit institutor, expulsis omnibus conjecturis, etiam apertissimis, atque evidentibus: quod utique in vinculis jurepatronatus, ac anniversariis observari jubetur.

73 In successione majoratus quoad repræsentationem admittendam, vel excludendam, in primis respicere oportet ad mentem fundatoris, de qua ubi conluterit, ea necessariò servanda erunt, quæ illi placuere, etiam si Taurinæ constitutioni opponantur: alioqui quoties voluntatis oritur probabilis quæstio, legali dispositioni standum est, cui institutor se conformasse præsumitur. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 8. à princip. Salced. de repræsentat. lib. 1. cap. 13. num. 6. Azeved. in l. 5. num. 4. & 5. tit. 7. lib. 5. Recop. Pat. Molin. de just. & jur. tract. 2. disp. 629. num. 1. Peralta in rubric. de heredib. inst. num. 122. Castill. controverf. lib. 3. cap. 19. num. 284.

74 Licet quondam ad exclusionem repræsentationis sufficerent manifestæ præsumptiones, præsertim si à verbis ipsius authoris majoratus oriuntur, Molin. d. cap. 8. num. 5. Azeved. num. 5. Salced. ex num. 12. & alii plures ex pronuper recensitis, quos Salcedus congerit, num. 16. Hodie tamen expressa legis Taurinæ derogatio desideratur, atque ita debet institutor palam repræsentationem verbis indubitatis prohibere, ut pro forma traditur in d. l. fin. tit. 7. lib. 5. Recop. observat Salced. num. 19.

Ad Num. 11.

75 Agitur de conjecturis, ex quibus sublata repræsentatio credebatur, perpensa mente disponentis, & illa rejicitur præsumptio, si quis vocaverit primogenitum, & post eum fratrem secundogenitum; neque enim ex hoc iste præferetur nepoti ex primogenito in vita possessoris prædefuncto. Matienz. in l. 5. gloss. 6. num. 1. tit. 7. lib. 5. Recop. Solozan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 2. cap. 19. num. 32. & Politic. Indiar. lib. 3. cap. 21. vers. Y aun este suplemento.

Ad Num. 12.

76 Decisio Consulti in l. Cum avus, de condit. & demonstrat. & similium nondum in ultimis voluntatibus, sed etiam in actibus inter vivos procedit, sicut in donatione. Anton. Gom. variar. lib. 1. cap. 5. num. 44. Padilla in l. Cum acutissimi, num. 11. C. de fideicommiss. Greg. Lop. in l. 10. gloss. 2. tit. 4. p. 6. Costa in cap. Si patris, verb. Absque liberis, num. 15. de testam. Menoch. lib. 4. præf. 89. num. 152. Fufar. de substitut. quest. 393. num. 50. Matienz.